

Muir, ST. 3, 70. — °वद्य GILD. Bibl. 148. fgg. — Vgl. याज्ञदत्ति.
 यज्ञदत्तक m. Hypokoristikon von यज्ञदत्त P. 5, 3, 78, Sch.
 यज्ञदत्तशर्मन् m. N. pr. beispielsweise gebraucht wie Gajus Schol. zu
 KĀTJ. Ça. 158, 3. 286, 17. 396, 20.
 यज्ञदीक्षा (यज्ञ + दी°) f. Weihe zu einem Opfer M. 2, 169. R. GORR.
 4, 22, 7. 7, 37, 10.
 यज्ञदेव (यज्ञ + देव) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 114, 94.
 यज्ञद्रव्य (यज्ञ + द्रव्य) n. ein zum Opfer erforderlicher Gegenstand R.
 GORR. 1, 61, 7. = पात्रीय THAK. 2, 7, 9.
 यज्ञदुक् (यज्ञ + दुक्) m. ein Feind der Opfer, ein Rākshasa WILSON.
 यज्ञधर (यज्ञ + धर) adj. das Opfer tragend; m. Bein. Vishṇu's H. Ç. 67.
 यज्ञधीर (यज्ञ + 2. धीर) adj. der Götterverehrung kundig RV. 7, 87, 3.
 यज्ञनारायण (यज्ञ + ना°) m. N. pr. eines Mannes COLEBR. Misc. Ess.
 2, 49. °दीक्षित HALL 172.
 यज्ञनिष्कृत् (यज्ञ + नि°) adj. den Gottesdienst ordnend RV. 10, 66, 8.
 यज्ञनी (यज्ञ + 2. नी) adj. den Gottesdienst leitend RV. 4, 13, 12. 10,
 88, 17. 107, 6. VS. 2, 6.
 यज्ञनेमि (यज्ञ + ने°) adj. von Opfern rings umgeben, Beiw. Kṛṣṇa's
 PAÑĀR. 4, 8, 26.
 यज्ञपति (यज्ञ + प°) m. 1) Herr des Gottesdienstes, so heisst derjenige,
 welcher eine Cerimonie anstellen lässt und bestreitet, RV. 10, 170, 1. AV.
 2, 35, 2. 4, 11, 5. VS. 1, 2. 12, 2. 6. 12, 5, 3. 6, 10. 11. 18, 59. ĀT. Br. 5, 27.
 TS. 3, 1, 4, 4. 6, 6, 2, 3. ÇAT. Br. 1, 8, 4, 28. ÇĀKH. Ça. 10, 13, 13. VP. bei
 Muir, ST. 4, 62. derjenige, welchem zu Ehren ein Opfer dargebracht
 wird, Bein. Soma's (nach MAHIDR.) VS. 8, 25. Vishṇu's BHĀG. P. 2, 4,
 20. 9, 14. 4, 19, 3. 20, 1. 21, 26. 8, 17, 7. Verz. d. Oxf. H. 9, b, 1. — 2) N.
 pr. eines Autors HALL 30. — Vgl. याज्ञपत.
 यज्ञपत्नी (यज्ञ + प°) f. die am Opfer theilnehmende Gattin des Ver-
 anstalters eines Opfers MBH. 1, 7353. 12, 9816 (die ed. Bomb. °पत्नी-
 त्वमानीता). BHĀG. P. 11, 12, 6.
 यज्ञपथ (यज्ञ + पथ) m. Pfad der Vershrung oder des Opfers ÇAT. Br.
 5, 1, 2, 6. 3, 2, 4. 7, 3, 4, 22. 12, 4, 4, 1.
 यज्ञपद् oder °पाद्, adj. f. °पर्दी etwa im Opfer fussend AV. 10, 10, 6.
 यज्ञपरिभाषा f. Titel eines Sūtra des Āpastamba Muir, ST. 2, 181,
 1 v. u. 3, 41, 7. °सूत्राणि Z. d. d. m. G. 9, XLIII.
 यज्ञपरुम् (यज्ञ + प°) n. Fuge des Opfers: यज्ञ इत्याद्यज्ञपरुत्तरियात्
 TBa. 3, 7, 2, 5. 12, 5, 12. 1, 1, 2, 5. TS. 5, 2, 5, 1. 6. 6, 1, 4, 5.
 यज्ञपशु (यज्ञ + 1. पशु) m. Opferthier BHĀG. P. 4, 19, 11. 28, 26. Pferd
 ÇABDAM. im ÇKDR.
 यज्ञपात्र (यज्ञ + पात्र) n. Opfergeräth ÇAT. Br. 1, 1, 2, 12. 4, 17. 12, 3,
 2, 7. ĀÇV. GṚHJ. 4, 2, 1. KAUC. 81. KĀTJ. Ça. 25, 7, 31. AV. PARİÇ. in Verz.
 d. B. H. 90. M. 3, 116. 167. R. GORR. 2, 83, 32. 34. 3, 76, 23. BHĀG. P. 4,
 5, 15. P. 1, 3, 64. 8, 1, 15. VOP. 23, 51.
 यज्ञपात्रीय (von यज्ञपात्र) adj. zu einem Opfergeräth geeignet ÇAT.
 Br. 2, 2, 4, 10.
 यज्ञपार्थ (यज्ञ + पार्थ) n. Titel einer Schrift Ind. St. 3, 269. WEBER,
 GJOT. 49. MÜLLER, SL. 236. HALL 192. Verz. d. B. H. No. 261. Verz. d.
 Oxf. H. 270, b, 32. 277, a, 12. 279, a, 21. 292, a, 51. Nach AUFRICHT m. N.

pr. eines Autors.
 यज्ञपुच्छ (यज्ञ + पुच्छ) n. Schwanz d. h. Endstück des Opfers ĀÇV. Ça.
 6, 11, 2. LĀTJ. 9, 5, 4. ÇAT. Br. 11, 5, 5, 11.
 यज्ञपुमस् (यज्ञ + पु°) m. die Seele des Opfers, Bein. Vishṇu's BHĀG.
 P. 4, 23, 29. PAÑĀR. 4, 3, 36 (S. 248).
 यज्ञपुरश्चरण (यज्ञ + पु°) n. Titel einer Schrift Ind. St. 4, 470.
 यज्ञपुरुष (यज्ञ + पु°) m. = यज्ञपुमस् H. 214. Verz. d. Oxf. H. 183, b,
 36. VP. bei Muir, ST. 1, 63. BHĀG. P. 1, 3, 38. 2, 7, 11. 3, 13, 23. 22, 31.
 4, 14, 25. 5, 3, 1. 8, 17, 8. 9, 18, 48. °पूरुष 4, 13, 4. 14, 18.
 यज्ञप्री (यज्ञ + 2. प्री) adj. am Opfer sich vergnügend: इषं दुक्नुमुडुषी
 विश्वधायसं यज्ञप्रिये यज्ञमानाय मुक्ततो RV. 10, 122, 6. VS. 27, 31.
 यज्ञफलद (यज्ञ - फल + 1. द) adj. Opfer belohnend, Bein. Vishṇu's
 PAÑĀR. 4, 3, 35 (S. 248).
 यज्ञबन्धु (यज्ञ + ब°) m. Opfergenosse RV. 4, 1, 9.
 यज्ञवाङ्ग (यज्ञ + वाङ्ग) m. des Opfers Arm, ein N. des Feuers und
 zugleich N. pr. eines Sohnes des Prijavrata BHĀG. P. 5, 1, 25. 34. 20, 9.
 1. यज्ञभाग (यज्ञ + भाग) m. Antheil am Opfer HARIV. 8002. 8006. Ku-
 mĀRAS. 1, 17. BHĀG. P. 9, 17, 15. MĀRK. P. 103, 4. °करानरीन् 103, 20. °भुञ्
 einen Opferantheil geniessend; m. ein Gott BHĀG. P. 8, 14, 6. MĀRK. P.
 103, 6. KUMĀRAS. 6, 72.
 2. यज्ञभाग (wie oben) adj. einen Antheil am Opfer habend: सुराः MĀRK.
 P. 118, 7. m. ein Gott: यज्ञभगिश्चर m. Bein. Indra's ÇĀK. 186.
 यज्ञभाजन (यज्ञ + भा°) n. Opfergeräth ĠATĀDH. im ÇKDR.
 यज्ञभाण्ड (यज्ञ + भा°) n. dass. R. 1, 4, 21.
 यज्ञभावन (यज्ञ + भा°) adj. Opfer fördernd, Beiw. Vishṇu's BHĀG. P.
 3, 13, 33. 4, 7, 48. PAÑĀR. 4, 3, 35 (S. 248). यज्ञभाव्यत आक्रियते Comm.
 zu BHĀG. P.
 यज्ञभुञ् (यज्ञ + 4. भुञ्) adj. Opfer geniessend; m. ein Gott, insbes.
 Vishṇu MBH. 13, 7054. BHĀG. P. 4, 13, 32. 9, 17, 4. MĀRK. P. 73, 6. 104,
 12. PAÑĀR. 4, 3, 35 (S. 248).
 यज्ञभूमि (यज्ञ + भू°) f. Opferstätte R. 1, 11, 14 (19 GORR.). 73, 14 (75,
 15 GORR.). R. GORR. 1, 13, 1. KATHĀS. 51, 105.
 यज्ञभूषण (यज्ञ + भू°) m. weisses Darbha-Gras RĀĠAN. im ÇKDR.
 यज्ञभृत् (यज्ञ + भृत्) m. der Veranstalter eines Opfers VARĀH. BRU. S.
 13, 11. Beiw. Vishṇu's MBH. 13, 7054.
 यज्ञभोक्तर (यज्ञ + भो°) m. Geniesser der Opfer, Beiw. Kṛṣṇa's
 PAÑĀR. 4, 1, 34.
 यज्ञमण्डल (यज्ञ + म°) n. Opferfund, Opferstätte R. 3, 4, 12.
 यज्ञमनस् (यज्ञ + म°) adj. auf das Opfer merkend ĀÇV. Ça. 1, 12, 30.
 यज्ञमन्मन् (यज्ञ + म°) adj. opferwillig RV. 7, 61, 4.
 यज्ञमय (von यज्ञ) adj. das Opfer in sich enthaltend HARIV. 11363. —
 Vgl. वेद्यज्ञमय.
 यज्ञमहोत्सव (यज्ञ + म°) m. eine grosse Opferfeier BHĀG. P. 4, 19, 2.
 यज्ञमालि (यज्ञ + मा°) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 11, a,
 6. Verz. d. B. H. 130.
 यज्ञमुख (यज्ञ + मुख) n. Mund und Eingang des Opfers ĀT. Br. 1, 8.
 fgg. TBa. 1, 1, 2, 4. 2, 2, 8. अग्निर्वै यज्ञमुखम् 6, 2, 8. 11. यज्ञमुखं वा अग्नि-
 क्वात्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्मं कुरुते TS. 1, 6, 10. 2. 3, 1, 2, 1.